

Α.Π. Αριθ. 1671/1990 Τμ. Α`

Προεδρεύων ο αρεοπαγίτης, κ. ΑΡ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Εισηγητής ο αρεοπαγίτης, κ. ΔΗΜ. - ΑΙΜ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Δικηγόροι: οι κ. Δημ. Βανδώρας, Ηλ. Παρασκευάς

Από τις διατάξεις των άρθρων 1, 12 εδ. β`, 15, 16 του Ν. 2387/1920 "περί πνευματικής ιδιοκτησίας" (όπως τα άρθρα 1 και 16 έχουν αντικατασταθεί δια των άρθρων 1 και 3 του Ν. 4301/1929), 60, 288, 330, 361, 470, 914 του ΑΚ., συνδυαζόμενες, προκύπτει ότι εκείνος στον οποίο, με αντίστοιχη σύμβαση, μεταβιβάσθηκε από τον συγγραφέα, έναντι αντιπαροχής, το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως του έργου δια της εκδόσεώς του, ως μερικότερης εξουσίας συνθετικής του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, έχει (υπό την επιφύλαξη χρονικού ή άλλου περιορισμού) έναντι του αντισυμβαλλομένου του, από τη σύμβαση, και των τρίτων, εκ του νόμου, γενική αξίωση παραλείψεως της εκ μέρους των εκδόσεων του έργου και στην περίπτωση ζημιογόνου θεληματικής παραβάσεως της αντίστοιχης υποχρεώσεως αποκτά, έναντι αυτών, απαίτηση αποζημιώσεως. Όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλομένη, το Εφετείο, (Εφ. Αθ. 1-0028/88) κατόπιν παραδοχής εφέσεως των αναιρεσιβλήτων, απέρριψε την εναντίον των, από 24/1/1979, αγωγή της αναιρεσειούσης για επιδίκαση αποζημιώσεως και παράλειψη ενεργειών εκδοτικών βιβλίου, με την αιτιολογία ότι δεν απεδείχθη μεταβίβαση, λόγω πωλήσεως, στον αναφερόμενο ως δικαιοπάροχο της αναιρεσειούσης από κληρονομική διαδοχή, η εκ μέρους των δύο πρώτων αναιρεσιβλήτων, ως συγγραφέων, του δικαιώματός των πνευματικής ιδιοκτησίας στο αναφερόμενο βιβλίο συντακτικού αρχαίας ελληνικής γλώσσας το οποίο, με απόδοση στη δημοτική, έθεσαν από του Σεπτεμβρίου 1977 σε κυκλοφορία οι λοιποί αναιρεσιβλήτοι, βιβλιοπώλες, με συμφωνία των δύο πρώτων, και συνεπώς δεν απεδείχθη ότι οι αναιρεσιβλήτοι χωρίς δικαίωμα προέβησαν στην έκδοση αυτού του βιβλίου, αλλά προέκυψε, μόνον, (ως με αναφορά αντίστοιχης παραδοχής των αναιρεσιβλήτων), ότι οι δύο πρώτοι αναιρεσιβλήτοι, συγγραφείς, είχαν μεταβιβάσει, με εκδοτική σύμβαση, στο ανωτέρω το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως της ως άνω πνευματικής τους ιδιοκτησίας, έναντι αντιπαροχής συνισταμένης σε καταβολή ποσοστού της επιτυγχανόμενης τιμής χονδρικής πωλήσεως της ως άνω πνευματικής τους ιδιοκτησίας, έναντι αντιπαροχής συνισταμένης σε καταβολή ποσοστού της επιτυγχανόμενης τιμής χονδρικής πωλήσεως του βιβλίου. Δεν διευκρινίζεται όμως, στην αναιρεσιβαλλομένη, εάν η κατά τα ανωτέρω γεννόμενη δεκτή ως αποδεικνυόμενη μεταβίβαση στον του δικαιώματος εκδόσεως του βιβλίου - η οποία αναφορικά με την μεταβίβαση του γενικότερου δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, συνιστά το έλασσον - είχε συμφωνηθεί με περιορισμούς χρονικούς ή άλλους (όπως οι αναγόμενοι στον αριθμό εκδόσεων βιβλίου), ούτως ώστε να εμφανίζεται η από του Σεπτεμβρίου 1977 έκδοση του βιβλίου εκ μέρους των αναιρεσιβλήτων γενόμενη δικαιωματικώς παρά την εκδοτική σύμβαση που προαναφέρεται ως μεταβιβαστική του δικαιώματος τους για έκδοση του βιβλίου και καταρτισμένη σε χρόνο προγενέστερο. Και εξαιτίας αυτής της ελλείψεως ο αιτιολογίες της αναιρεσιβαλλομένης είναι ανεπαρκείς για τον ακυρωτικό έλεγχο του εάν αποτελεί ορθή εφαρμογή κανόνων ουσιαστικού δικαίου η συναγωγή του εκ νομικής υπαγωγής, εμμέσως διατυπωμένου, συμπεράσματος του Εφετείου, ότι η αναιρεσειούσα δεν είχε τις αξιώσεις που προέβαλε με την αγωγή. Συνεπώς είναι βάσιμοι ως προς τις σχετικές, εκ του άρθρου 559 αριθ. 19 Κ.Πολ.Δ., αιτιάσεις, οι πρώτος και δεύτερος λόγοι του αναιρετηρίου, αναιρετέα δε η προσβαλλόμενη απόφαση.